

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Η

ώς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἔκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
ώς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
οὐρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐῦξέστης ἐλάτησι 5
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ώς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.
ἐνθ' ἐλέτην ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηθύοιο ἄνακτος
Ἄρνη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ' Ἀρηθύος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις. 10 IH
Ἐκτωρ δ' Ἡιονῆα βάλ· ἔγχεῖ ὁξύόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λύντο δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἰππολόχοιο πάῖς Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν
Ίφινοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Δεξιάδην ἵππων ἐπιάλμενον ὥκειάων 15
ῶμον· ὃ δ' ἔξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνι κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῆ ρά κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀτέξασα
Ἴλιον εἰς ιερήν· τῇ δ' ἀντίος ὅρνυτ' Ἀπόλλων 20 IH
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέσθην παρὰ φηγῷ.
τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα Διὸς θύγατερ μεγάλοιο
ἥλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25
ἢ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἐτεραλκέα νίκην
δῶς; ἐπεὶ οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
σήμερον· ὕστερον αὗτε μαχήσοντ' εἰς ὃ κε τέκμωρ 30 IH
Ἴλιον εὔρωσιν, ἐπεὶ ὡς φίλον ἔπλετο θυμῷ
ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
τὸν δ' αὗτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦδ' ἔστω ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
ἥλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς. 35
ἀλλ' ἄγε πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
τὴν δ' αὗτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Ἐκτορος ὅρσωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
ἥν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οῖος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῇ, 40 IH
οἵ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
οἷον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίω.
ώς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τῶν δ' Ἐλενος Πριάμοιο φίλος παῖς σύνθετο θυμῷ
βουλήν, ἢ ρά θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι· 45
στῇ δὲ παρ' Ἐκτορ' ίών καί μιν πρὸς μῆθον ἔειπεν·
Ἐκτορ υἱὲ Πριάμοιο Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε
ἢ ρά νύ μοί τι πίθοιο, κασίγνητος δέ τοι εἰμι·

ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος 50 IH
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
ὦς γὰρ ἐγὼ ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.
ὦς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὗτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καί ρ' ἐς μέσσον ίὸν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
μέσσου δουρὸς ἔλων· οἵ δ' ἵδρυνθησαν ἄπαντες.
καὸς δ' Ἀγαμέμνων εἴσεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
καὸς δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
έζέσθην ὅρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι
φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχῳ 60 IH
ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἴατο πυκναὶ¹
ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
οἴη δὲ Ζεφύρῳ ἐχεύατο πόντον ἐπὶ φρὶξ
ὅρνυμένοι νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
τοῖαι ἄρα στίχες εἴατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
ἐν πεδίῳ· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
κέκλυτέ μεν Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
ἄλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν 70 IH
εἰς ὃ κεν ἡ ὑμεῖς Τροίην εὔπυργον ἔλητε
ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆς Παναχαιῶν·
τῶν νῦν ὅν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
δεῦρ' ἵτω ἐκ πάντων πρόμοις ἔμμεναι Ἐκτορι δίω. 75
ὦδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος ἔλῃ ταναήκεῃ χαλκῷ,
τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80 IH
εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶῃ δέ μοι εῦχος Ἀπόλλων,
τεύχεα σύλησας οἴσω προτὶ Ἰλιον ἴρήν,
καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐϋσσέλμους ἀποδώσω,
ὅφρά ἐταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, 85
σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἐλλησπόντῳ.
καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὄψιγόνων ἀνθρώπων
νηὶ πολυκλήδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἐκτωρ. 90 IH
ὦς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.
ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
αἰδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι·
ὁψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπε
νείκει ὄνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ. 95
ὦ μοι ἀπειλητῆρες Ἀχαιΐδες οὐκέτ' Ἀχαιοί·
ἢ μὲν δὴ λώβῃ τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς
εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἐκτορος ἀντίος εἴσιν.

ἀλλ’ ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε
ἥμενοι αὐθὶ ἔκαστοι ἀκήριοι ἀκλεὲς αὔτως. 100 IH
τῷδε δ’ ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθε
νίκης πείρατ’ ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ὦς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
ἔνθά κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτὴ
“Ἐκτορος ἐν παλάμησιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν, 105
εἰ μὴ ἀναίξαντες ἔλον βασιλῆς Ἀχαιῶν,
αὐτὸς τ’ Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἔπος τ’ ἔφατ’ ἐκ τ’ ὄνόμαζεν·
ἀφραίνεις Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ
ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο κηδόμενός περ, 110 IH
μηδ’ ἔθελ’ ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι
“Ἐκτορὶ Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
καὶ δ’ Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ἔρριγ’ ἀντιβολῆσαι, δὲ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ ἴών μετὰ ἔθνος ἑταίρων, 115
τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
εἴ περ ἀδειής τ’ ἔστι καὶ εἰ μόθου ἔστ’ ἀκόρητος,
φημὶ μιν ἀσπασίως γόνυν κάμψειν, αἱ κε φύγησι
δηὗον ἐκ πολέμου καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος. 120 IH
ὦς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως
αἴσιμα παρειπών, δὲ δ’ ἐπείθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ’ ὅμων τεύχε’ ἔλοντο·
Νέστωρ δ’ Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
ὦ πόποι οἵ μέγα πένθος Ἀχαιῆδα γαῖαν ίκάνει.
ἢ κε μέγ’ οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς 125
ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἡδ’ ἀγορητής,
οἵς ποτε μὲν εἰρόμενος μέγ’ ἐγήθεεν φῶς ἐνὶ οἴκῳ
πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ’ “Ἐκτορὶ πάντας ἀκούσαι,
πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φύλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι 130 IH
θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἀϊδος εἰσω.
αἱ γὰρ Ζεῦς τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλον
ἡβᾶμ’ ὡς δτ’ ἐπ’ ὀκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
ἀγρόμενοι Πύλιοι τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι
Φειᾶς πάρ τείχεσσιν Ιαρδάνου ἀμφὶ ρέεθρα. 135
τοῖσι δ’ Ἐρευθαλίων πρόμοις ἵστατο ἰσόθεος φῶς
τεύχε’ ἔχων ὄμοισιν Ἀρηΐθόοιο ἄνακτος
δίου Ἀρηΐθου, τὸν ἐπίκλησιν κορυνήτην
ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες
οὕνεκ’ ἄρ’ οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ, 140 IH
ἄλλὰ σιδηρείη κορύνη ρήγγυνσκε φάλαγγας.
τὸν Λυκόοργος ἔπειφνε δόλῳ, οὐ τι κράτεῖ γε,
στεινωπῷ ἐν ὁδῷ δθ’ ἄρ’ οὐ κορύνη οἱ δλεθρον
χραῖσμε σιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθάζ
δουρὶ μέσον περόνησεν, δὲ δ’ ὑπτιος οὔδει ἐρείσθη· 145
τεύχεα δ’ ἐξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεος Ἀρης.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἀρηος·
αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,

δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι φίλῳ θεράποντι φορῆναι·
τοῦ ὃ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους. 150 IH
οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
θάρσεϊ φ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
καὶ μαχόμην οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὔχος Αθήνη.
τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155
πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήρορος ἐνθα καὶ ἐνθα.
εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἐμπεδος εἴη·
τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἐκτωρ.
ὑμέων δ' οἱ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν
οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθε· Ἐκτορος ἀντίον ἐλθεῖν. 160 IH
ὦς νείκεσσ' ὁ γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Αγαμέμνων,
τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὅπαων Ἰδομενῆς 165
Μηριόνης ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη,
τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς νιός,
ἄν δὲ Θόας Ἀνδραιμονίδης καὶ δῖος Ὄδυσσεύς·
πάντες ἄρ' οἱ γ' ἔθελον πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.
τοῖς δ' αὐτὶς μετέειπε Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ· 170 IH
κλήρῳ νῦν πεπάλασθε διαμπερὲς ὅς κε λάχησιν·
οὗτος γὰρ δὴ ὄνήσει ἐῦκνήμιδας Αχαιούς,
καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὄνήσεται αἴ κε φύγησι
δηῖον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος. 175
ὦς ἔφαθ', οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἔκαστος,
ἐν δ' ἔθαλον κυνέη Αγαμέμνονος Ατρεΐδαο.
λαοὶ δ' ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ὦδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέος νιόν,
ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης. 180 IH
ὦς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἵππότα Νέστωρ,
ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης ὃν ἄρ' ἥθελον αὐτοὶ¹
Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον ἀπάντῃ
δεῖξ· ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Αχαιῶν.
οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες ἀπηνήναντο ἔκαστος. 185
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε φέρων ἀν' ὅμιλον ἀπάντῃ
ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε φαίδιμος Αἴας,
ἥτοι ύπερσχεθε χεῖρ', δ' δ' ἄρ' ἐμβαλεν ἄγχι παραστάς,
γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ιδών, γῆθησε δὲ θυμῷ.
τὸν μὲν πάρ πόδ' ἐὸν χαμάδις βάλε φώνησέν τε· 190 IH
ὦ φίλοι ήτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἐκτορα δῖον.
ἀλλ' ἄγετ' ὄφρ' ἀν ἐγώ πολεμήια τεύχεα δύω,
τόφρ' ύμεις εὐχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι
σιγῇ ἐφ' ύμείων ἵνα μὴ Τρώές γε πύθωνται, 195
ἥτε καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐ τίνα δείδιμεν ἐμπης·
οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκῶν ἀέκοντα δίηται
οὐδέ τι ιδρείη, ἐπεὶ οὐδέ ἐμὲ νήιδά γ' οὕτως

ελπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε. 200 IH
ώς ἔφαθ', οἵ δ' εῦχοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
ῶδε δέ τις εἴπεσκεν ίδών εἰς οὐρανὸν εύρύν·
Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε
δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εῦχος ἀρέσθαι·
εἰ δὲ καὶ Ἐκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
ἴσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὅπασσον. 205
ώς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροὶ ἔσσατο τεύχεα,
σεύνατ' ἔπειθ' οἵος τε πελώριος ἔρχεται Ἀρης,
ὅς τ' εἴσιν πόλεμον δὲ μετ' ἀνέρας οὓς τε Κρονίων
θυμοβόρους ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι. 210 IH
τοῖος ἄρ' Αἴας ὥρτο πελώριος ἔρκος Ἀχαιῶν
μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
ἥιε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπῆλυθε γυνα ἔκαστον, 215
Ἐκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
ἀλλ' οὐ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδῦναι
ἄψ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμῃ.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἥλθε φέρων σάκος ἡῦτε πύργον
χάλκεον ἐπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων 220 IH
σκυτοτόμων ὃχ' ἄριστος "Υλῇ ἔνι οἰκία ναίων,
ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἐπταβόειον
ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὅγδοον ἥλασε χαλκόν.
τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
στῇ ρά μάλ' Ἐκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα. 225
Ἐκτορ νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἷος
οῖοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆς μετέασι
καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ρήξηνορα θυμολέοντα.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν. 230 IH
ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἵ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν
καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν
μή τί μεν ἡῦτε παιδὸς ἀφαυροῦ πειρήτιζε 235
ἥ γυναικός, ἢ οὐκ οἴδεν πολεμήτια ἔργα.
αὐτὰρ ἔγὼν εῦ οἴδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
οἶδ' ἐπὶ δεξιά, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
ἀζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
οἴδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων. 240 IH
οἴδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῆφ μέλπεσθαι Ἀρηῖ.
ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἔοντα
λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἴ κε τύχωμι.
ἢ ρά, καὶ ἀμπεπαλῶν προϊει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπταβόειον 245
ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὅγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἥλθε δαῖζων χαλκὸς ἀτειρής,
ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ρίνῳ σχέτο· δεύτερος αὖτε

Αἴας διογενής προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδα κατ' ἀσπίδα πάντοσ· ἔστην. 250 IH
διὰ μὲν ἀσπίδος ἥλθε φαεινῆς ὅβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο·
ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὃ δὲ ἐκλίνθη καὶ ὀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
τῷ δὲ ἐκσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ· ἄμφω 255
σύν ᾧ ἔπεσον λείουσιν ἐοικότες ὡμοφάγοισιν
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
οὐδὲ ἔρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
Αἴας δὲ ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἢ δὲ διαπρὸ 260 IH
ἥλυθεν ἔγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
τμῆδην δὲ αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δὲ ἀνεκήκιεν αἷμα,
ἄλλ' οὐδὲ ὡς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἐκτωρ,
ἄλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εῖλετο χειρὶ παχείη
κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα τρηχύν τε μέγαν τε. 265
τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπταβόειν
μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δὲ ἄρα χαλκός.
δεύτερος αὐτὸς Αἴας πολὺ μείζονα λᾶν αείρας
ἥκει ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ τὸν ἄπελεθρον,
εἴσω δὲ ἀσπίδ' ἔαξε βαλῶν μυλοειδῆ πέτρῳ, 270 IH
βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ· ὃ δὲ ὕπτιος ἔξετανύσθη
ἀσπίδι ἐγχριμφθείς· τὸν δὲ αἷψ' ὥρθωσεν Ἀπόλλων.
καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
εἰ μὴ κήρυκες Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
ἥλθον, δὲ μὲν Τρῶων, δὲ Αχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275
Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος πεπνυμένω ἄμφω·
μέσσῳ δὲ ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἰπέ τε μῆθον
κῆρυξ Ἰδαῖος πεπνυμένα μῆδεα εἰδὼς·
μηκέτι παῖδε φίλω πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
ἀμφοτέρω γάρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς, 280 IH
ἄμφω δὲ αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἄπαντες.
νῦξ δὲ ἥδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
τὸν δὲ ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Ίδαι· Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
αὐτὸς γάρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους. 285
ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἢ περ ἄν οὗτος.
τὸν δὲ αὗτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
Αἴαν ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
καὶ πινυτήν, περὶ δὲ ἔγχει Αχαιῶν φέρτατός ἐστι,
νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτῆτος 290 IH
σήμερον· ὕστερον αὗτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δὲ ἐτέροισί γε νίκην.
νῦξ δὲ ἥδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
ώς σύ τ' ἐϋφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιούς,
σούς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἔταίρους, οἵ τοι ἔασιν· 295
αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Τρῶας ἐϋφρανέω καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέλους,
αἴ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.

δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὅφρά τις ὁδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· 300 IH
ἡμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἥδ' αὐτὸν ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.
ὦς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον
σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν. 305
τὼ δὲ διακρινθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
ἥι', ὁ δὲ ἐξ Τρώων ὅμαδον κίε· τοὶ δὲ χάρησαν,
ὦς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
καὶ ρ' ἥγον προτὶ ἄστυ ἀελπτέοντες σόον εἶναι. 310 IH
Αἴαντ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ¹
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκη.
οἱ δὲ ὅτε δὴ κλισίησιν ἐν Ἀτρεΐδαιο γένοντο,
τοῖσι δὲ βοῦν ιέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρσενα πενταέτηρον ὑπερμενέτι Κρονίωνι. 315
τὸν δέρον ἀμφί θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευναν ἄπαντα,
μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως πειράν τ' ὀβελοῖσιν,
ὄπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης. 320 IH
νώτοισιν δὲ Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἥρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή. 325
ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆς Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐῦρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
ἐσκέδασ' ὁξὺς Ἀρης, ψυχαὶ δὲ Ἄϊδος δὲ κατῆλθον. 330 IH
τώ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἡσοὶ παῦσαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δὲ ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήμεν αὐτοὺς
τυθόν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὡς κ' ὁστέα παισὶν ἔκαστος
οἴκαδ' ἄγη ὅτ' ἀν αὐτεῖ νεώμεθα πατρίδα γαῖαν. 335
τόμβον δὲ ἀμφὶ πυρὴν ἔνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δὲ αὐτὸν δείμομεν ὕκα
πύργους ὑψηλοὺς εῖλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δὲ αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρύίας,
ὅφρα δι' αὐτάων ἵππηλασίη ὁδὸς εἴη. 340 IH
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὄρυξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἥ χ' ἵππον καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.
ὦς ἔφαθ', οἵ δὲ ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ίλίου ἐν πόλει ἄκρῃ 345
δεινὴ τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρησι·
τοῖσιν δὲ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἥρχ' ἀγορεύειν·
κέκλυτε μεν Τρώες καὶ Δάρδανοι ἥδ' ἐπίκουροι,

ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δεῦτ' ἄγετ' Ἀργείην Ἐλένην καὶ κτήμαθ' ἄμ' αὐτῇ 350 IH
δώομεν Ἀτρεῖδησιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τὼ οὖ νῦ τι κέρδιον ἡμῖν
ἔλπομαι ἐκτελέσθαι, ἵνα μὴ ρέξομεν ὕδε.
ἢτοι ὅ γ' ὧς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
δῖος Ἀλέξανδρος Ἐλένης πόσις ἡσκόμοιο, 355
ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεια πτερόεντα προστηύδα·
Ἀντῆνορ σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἶσθα καὶ ἄλλον μῆθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὥλεσαν αὐτοί. 360 IH
αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω·
ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι γυναικα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
κτήματα δ' ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ
πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι. 365
ἢτοι ὅ γ' ὧς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
ὅ σφιν ἔϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
κέκλυτέ μεν Τρῷες καὶ Δάρδανοι ήδ' ἐπίκουροι,
ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν ὡς τὸ πάρος περ, 370 IH
καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἔκαστος·
ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἵτω κοίλας ἐπὶ νῆας
εἰπέμεν Ἀτρεῖδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
μῆθον Ἀλέξανδροι, τοῦ εἰνεκα νεῖκος ὄρωρε·
καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἱ κ' ἐθέλωσι 375
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὅ κε νεκροὺς
κήομεν· ὑστερὸν αὗτε μαχησόμεθ' εἰς ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἐτέροισι γε νίκην.
ὦς ἔφαθ', οἵ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο·
δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν· 380 IH
ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας·
τοὺς δ' εὗρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς θεράποντας Ἀρηος
νηὶ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ δὲ τοῖσι
στάς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἡπύτα κῆρυξ·
Ἀτρεῖδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν 385
ἥνωγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῷες ἀγανοὶ
εἰπεῖν, αἱ κέ περ ὑμμὶ φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
μῆθον Ἀλέξανδροι, τοῦ εἰνεκα νεῖκος ὄρωρε·
κτήματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλης ἐνὶ νηυσὶν
ἥγαγετο Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὕφελλ' ἀπολέσθαι· 390 IH
πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμιοι
οὖ φησιν δώσειν· ἢ μὴν Τρῷες γε κέλονται.
καὶ δὲ τόδ' ἥνωγεον εἰπεῖν ἔπος αἱ κ' ἐθέλητε
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος εἰς ὅ κε νεκροὺς 395
κήομεν· ὑστερὸν αὗτε μαχησόμεθ' εἰς ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἐτέροισι γε νίκην.
ὦς ἔφαθ', οἵ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·

όψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
μήτ’ ἄρ τις νῦν κτήματ’ Ἀλεξάνδροι δεχέσθω 400 IH
μήθ’ Ἐλένην· γνωτὸν δὲ καὶ δὲς μάλα νήπιος ἐστιν
ώς ἥδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ’ ἐφῆπται.
ὦς ἔφαθ’, οἵ δ’ ἄρα πάντες ἐπίαχον υἱες Ἀχαιῶν
μῆθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο·
καὶ τότ’ ἄρ’ Ἰδαιον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405
‘Ιδαι’ ἦτοι μῆθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις
ὦς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ’ ἐπιανδάνει οὕτως
ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαιέμεν οὗ τι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φειδὼν νεκύων κατατεθνητῶν
γίγνετ’ ἐπεὶ κε θάνωσι πυρὸς μειλισσέμεν ὕκα. 410 IH
ὅρκια δὲ Ζεὺς ἵστω ἐρίγδουπος πόσις Ἡρῆς.
ὦς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄψυρρον δ’ Ἰδαιος ἔβη προτὶ Ἰλιον ἰρήν.
οἵ δ’ ἔατ’ εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
πάντες ὄμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὄππότ’ ἄρ’ ἔλθοι 415
‘Ιδαιος· δ’ ἄρ’ ἥλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε
στὰς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ’ ὀπλίζοντο μάλ’ ὕκα,
ἀμφότερον νέκυάς τ’ ἀγέμεν ἔτεροι δὲ μεθ’ ὕλην·
Ἀργεῖοι δ’ ἔτεροθεν ἐὺσσέλμων ἀπὸ νηῶν
ὅτρύνοντο νέκυς τ’ ἀγέμεν, ἔτεροι δὲ μεθ’ ὕλην. 420 IH
Ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
ἔξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὄκεανοι
οὐρανὸν εἰσανιών· οἵ δ’ ἡντεον ἀλλήλοισιν.
ἐνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἔκαστον·
ἀλλ’ ὑδατὶ νίζοντες ἄπο βρότον αίματόεντα 425
δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν.
οὐδ’ εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἵ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπινήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἰλιον ἰρήν.
ὦς δ’ αὔτως ἔτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430 IH
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπινήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
ἥμος δ’ οὕτ’ ἄρ πω ἡώς, ἔτι δ’ ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ’ ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ’ ἀμφ’ αὐτὴν ἔνα ποίεον ἐξαγαγόντες 435
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ’ αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ’ ὑψηλούς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ’ αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εῦ ἀραρυίας,
ὅφρα δι’ αὐτάων ἴππηλαστίη ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ’ αὐτῷ τάφον ὅρυξαν 440 IH
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
ὦς οἵ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἵ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῆ
θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖσι δὲ μύθῳ ἥρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 445
Ζεῦ πάτερ, ἦ δέ τις ἐστι βροτῶν ἐπ’ ἀπείρονα γαῖαν
δὲς τις ἔτ’ ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὄράς ὅτι δ’ αὔτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ

τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὅπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἢ λασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας; 450 IH
τοῦ δ' ἡτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς·
τοῦ δ' ἐπιλήσονται τὸ ἐγώ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἥρως Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.
τὸν δὲ μέγ' ὄχθησας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ὦ πόποι ἐννοσίγαι· εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες. 455
ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
ὅς σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε·
σὸν δ' ἡτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς.
ἄγρει μὰν ὅτ' ἀν αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
οἰχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐξ πατρίδα γαῖαν 460 IH
τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῦαι,
αὐτὶς δ' ἡιόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
ὧς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
ὦς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ὀλλήλους ἀγόρευον,
δύσετο δ' ἡέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465
βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέσταν οἶνον ἄγουσαι
πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὔνηος,
τόν ρ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰησονὶ ποιμένι λαῶν.
χωρὶς δ' Ατρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ 470 IH
δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.
ἔνθεν οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθων σιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ρίνοις, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόεσσιν,
ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475
παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοί
δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἡδ' ἐπίκουροι·
παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς
σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἥρει·
οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480 IH
πρὶν πιέειν πρὶν λεῖψαι ὑπερμενεῖ Κρονίωνι.
κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὑπνου δῶρον ἔλοντο.